Ч. 291. Четвер 13 січня 1910 (31 грудня 1909). Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

Вже за кілька днів розпічнемо **двайцятий рік** нашого видавництва — найлїпший доказ, що „Народна Часопись" уміла придбати собі прихильників серед нашої суспільности. В тім дусї як і доси буде „Народна Часопись" трудити ся й дальше та подавати своїм читачам крім всіляких вістий полїтичних і вістий з поля нашої суспільної працї як найдобірнїйший материял для науки і забави, так, щоби бодай в малесенькій части заступала ті домашні бібліотеки, які мають инші народи. Але для того й звертаємо ся до наших прихильників і читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах.

„Народна Часопись" буде й в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для **львівских передплатників** в аґентії дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для **передплатників на провінциї** в ц. к. Староствах:

на цілий рік . . . . . К 4·80 с.
на пів року . . . . . „ 2·40 „
на чверть року . . . . „ 1·20 „
місячно . . . . „ —·90 „
поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати **безпосередно почтою**:

на цілий рік . . . . К 10·80 с.
на пів року . . . . . „ 5·40 „
на чверть року . . . „ 2·70 „
місячно . . . . . . „ —·90 „
поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

57 засїданє 1. сесиї IX. періоду.

По тримісячній майже перерві зібрав ся вчера галицкий сойм, аби вести дальше свої наради. Посли явили ся дуже численно; з князїв Церкви прибули Їх Ексц. Архієпископ др. Більчевский, Митрополит ґр. Шептицкий і Епископ Чехович.

На правительственній лаві засїли: Є. Е. п. Намістник др. Бобржиньский, радник Намістництва п. Ґродзїцкий, яко правительственний комісар і комісар повітовий ґр. Скшиньский.

Обі ґалєриї займила численна публика.

О год. $10^1/_2$ перед полуднем займив своє місце Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї, а повідомивши палату, що Найвисшим патентом скликано галицкий Сойм на дальшу сесию, подав відтак до відомости, що удїлив відпуст ок кільком послам, між иншими Є. Е. п. Міністрови Дулємбі.

З черги удїлила палата відпустки також кільком послам, між ними др. Олесницкому на 8 днів.

Є. Е. п. Намістник Бобржиньский забравши з черги голос, представив палатї нового правительственного комісаря, радника Намістництва п. Ґродзїцкого.

З дневного порядку по переданю в першім читаню трех справоздань Видїлу краєвого дотичним комісиям до розслїду, забрав голос ґр. Генрих Баденї і вніс, аби палата над дальшою точкою дневного порядку: справою видїленя части ґрунтів з громади Завадівка, повіта підгаєцкого і придїленя їх до громади Гута нова, повіта бучацкого, приступила від разу до другого і третого читаня предложеного Видїлом краєвим закона.

По промовах пп. Содомори, Випничука і п. Старуха внесенє ґр. Баденого ухвалено а відтак принято закон в другім і третім читаню.

З черги передала палата дотичним комі-

31)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

Ще сумнїйша доля стрітила якогось Афацієса, котрий після одних був єгипетским архієреєм, після других лиш сином якогось ерея, і жив звиш 3000 лїт тому назад. Коли то був дїйстно якийсь великий єгипетский достойник, то можна собі подумати, як сумна доля стрітила того чоловіка, котрий колись грав так визначну ролю в своїм народї і певно зазнавав найбільшої чести і поважаня. Якийсь париский збирач старинностий казав прислати собі з Каїра мумію. Коли она наспіла, переконав ся він, що она була зле удержана. А що він в своїй збірцї хотів мати лиш взірцеві окази, то постановив позбути ся тої мумії, а задержати лиш тоті полотна, котрими она була обвинена, дорогоцїнні каменї і прочі прикраси, які знаходили ся на мумії. Коли вже то позбирав з мумії, казав свому слузї закликати якого шматяря і дати єму тлїнні останки Афацієса, щоби він їх виніс де за місто і там закопав на смітнисках. Слуга поломив бідного Афацієса, відорвав єму голову, руки і ноги і в той спосіб зробив з него догідний пакунок, закликав якогось знакомого собі від давна шматяря і дав єму той незвичайний пакунок з тим, щоби він єго виніс де за місто. Шматяр взяв, але по дорозї прийшло єму на гадку, що то таки може бути якась нечиста справа: а нуж може то не кости Єгиптиянина, але якогось убитого чоловіка і єму кажуть їх запрятати, щоби в той спосіб затерти слїди злочину. Пакунок бояв ся отвирати, бо чув в нїм під руками виразно людскі кости, отже приступив до полїцияна, котрого стрітив на улици, і висказав єму своє підозрінє, а відтак пішли оба в супроводї величезної товпи до найблизшого комісарияту. Тут отворили пакунок і переконали ся, що в нїм було. Комісар був чоловіком образованим і пізнав ся зараз, що то була єгипетска мумія і пустив шматяря на волю, а кости казав занести до париских катакомб і там зложити. Там спочивають они й доси, а то вже не богато бракувало, щоби не погнили були на парискім смітниску.

Хоч і як штучно були будовані єгипетскі королївскі гроби, хоч они були й на сотки метрів глубоко виковані в скалах та закриті пірамідами, а все-таки злодїї таки ще в староєгипетских часах добували ся до них і викрадали з них всїлякі дорогоцїнности, які там знаходили ся. Так н. пр. відкрито в 1904 р. гріб славної єгипетскої королевої Гатшепсу, котра побудувала була величаву сьвятиню коло нинїшної місцевости Дер-ель-Багарі в Єгиптї та вславилась ще й иншими дїлами. Гріб той був викований в горах і треба було копати 194 метрів глубоко в скалах, щоби добути ся до него. Через три комірки входило ся аж до самої гробницї, в котрій знайдено два саркофаґи, дві із твердого піскового каменя виковані скринї, дуже красної роботи, але мумій в них вже не знайдено; лиш із написий на саркофаґах можна було дочитати ся, що в одним спочивала мумія королевої Гатшепсу, а в другім мумія єї батька короля Тотмеса І. Побіч тих скринь лежали їх віка — знак, що хтось мимо так значної глубини добув ся до гробів і безпощадно в них господарив.

Як виглядали гроби єгипетских королїв, можна може найлїпше пізнати по відкритих в лютім 1905 р., зовсїм ненарушених гробах Юи і Туи, родичів славної єгипетскої королевої Теї, жінки фараона Амон-Готеп III. (Аменофіса III.). Люди ті жили около 1545 р. перед рожд. Христа, отже мало що не півчверта тисячки лїт тому назад а з того, що в тих гробах знайдено, видко, як високо вже тодї стояла культура.

До гробницї сходило ся сходами і насамперед входило ся до малої комірчини, до присїнка, з котрого знов по двайцяти ступенях доходило ся вже до самої гробницї, до котрої двері були заткані каменем облїпленим довкола тинком з намулу а на тинку видко було відбитки королївских печаток, котрими завсїгди запечатовано королївскі гроби. По предметах, порозкиданих на сходах, можна було здогадувати ся, що й тут вже добирали ся злодїї, але хтось їх, видко, напудив і они ненарушили гробу, котрий зберіг нам незвичайно цїнні памятки.

Коли гріб той отворено, показало ся, що

сиям до розсліду 9 дальших справоздань Виділу краєвого в ріжних справах.

Відтак забрав голос пос. др. Левицкий і обернув ся до Є. Е. п. Маршалка краєвого з запитанєм, длячого ловецкий закон, санкционований ще 13 липня 1909, оповіщено доперва передвчера, а виконного закона зовсім не оповіщено.

У відповіди на то питанє Є. Е. п. Маршалок заявив, що закон ловецкий оповіщено в оногдашнім „Вістнику законів краєвих“ а в слідуючім числі буде оповіщене виконне розпорядженє.

В дальшім ході засіданя по довших дискусиях ухвалила палата кілька законів, дозволяючих на побір ріжних оплат поодиноким громадам і повітовим репрезентациям.

П. др. Яблоньский предложив відтак справоздане буджетової комісиї в справі висших кредитів для краєвих шпиталів у Львові і Кракові. По промові п. Куровця, внесеня комісиї ухвалено без зміни.

Відтак відчитали секретарі зголошені наглячі і звичайні внесеня. — Наглячє внесене поставив пос. о. Сеник і тов. о поміч для погорільців громад Надітичі і Волщів, жидачівского повіта.

Внесеня звичайні: Пос. Скарбка і тов.: 1) з візванєм правительства о уділюванє з фондів на підпиранє годівлі худоби Виділови краєвому по 100 тисяч корон річно на підпиранє молочарства; 2) з візванєм правительства, аби з того самого фонду уділювало Виділови краєвому річно 550.000 корон на частинне покритє амортизациї позичок, затяганих громадами на закупнє громадских пасовиск; 3) о заложенє краєвого заведеня обезпеченя худоби від заразн і нещастних случаїв; 4) з візванєм правительства, аби уділяло Виділови краєвому річно 550.000 корон на утворенє фонду, з котрого відсотки будуть призначувані на меліорацию пасовиск і неужитків громадских.

П. дра Козловского і тов. о виданє виконного розпорядженя до закона водного з д. 14 марта 1875 В. з. кр. ч. 38.

П. Винничука і тов. в справі будови доїзду до зелізничої стациї в Ямници.

На тім о годині 2 по полудни закрив Є. Е. п. Маршалок засіданє, повідомляючи палату, що зі взгляду на нинішний хід засіданя, який не дозволив на полагодженє цілого ряду справ, стоячих на дневнім порядку, приневолений змінити дневний порядок завтрішного засіданя і поставити на першім місци справоздане буджетової комісиї о прелімінари краєвого буджету на рік 1910.

Слідуюче засіданє нині о годині 10 перед полуднем.

Пос. др. Адам вніс нині петицию громади міста Львова в справі зміни закона краєвого з дня 22 червня 1867 в тім напрямі, аби викладовим язиком в школах народних галицких був виключно язик польский або руский.

мала гробниця від одного кінця до другого була переповнена дорогоцінностями стародавного Єгипту всілякого рода; були там виложені золотом скрині з муміями, великі алябастрові вази, мальовані і позолочувані крісла і скринки, цілий віз до їздженя на прохід з колесами, що мали шість шпиць — словом маса всіляких предметів, котрі аж по кількох днях можна було як слід впорядкувати. На обох великих саркофаґах з дерева, помальованих на чорно і позолочуваних, в котрих спочивали скрині (можна би сказати — домовини) з муміями, були виписані імена похоронених в них осіб.

Варто тепер придивити ся докладнійше, що там було всего в тій гробници і як виглядали поодинокі найдені там предмети. Отже там були великі збани на вино і оливу і чорно помальовані плоскі скринки а в кождій з них був кусень печені, завинений в чорне тонесеньке як мушлін полотенце. Віз богато помальований і позолочуваний зі шкіряною упряжию виглядав так, як би его хтось лише що день перед тим зробив. Дальше були там чотири алябастрові вази дуже делікатної роботи, в котрих були зложені внутренности забальзамованої особи. Кожда скриня з мумиєю була подвійна. Зверхна була золотом плятинована — на мідяній бляхці була наложена тоненька верства золота — і лиш над лицем був лишений отвір а в середині була ціла виложена срібною бляхою; друга внутрішна скриня була так само зверха золотом плятинована, але в середині була вже виложена золотою бляхою.

Крім многих дрібничок, які звичайно знаходять ся у всіх скринях з муміями, знайдено тут ще при одній мумії позолочувану маску, котра була заслонена чорною крепою. Такої маски доси ще нигде не знайдено. Дальше знайдено в тій гробници сім пар сандалів, по найбільшій части з папірусу а одну пару з витисканої жовтої шкіри, другу пару зnов позолочувану. На земли лежало множество скринок і скриночок з деревляними, алябастровими, двома золотими і двома срібними фіґурками значної величини. Межи тими скринками була одна особливо замітна, рід якогось куферка на сукні, зроблена з пальмового дерева і папірусу. Той куферок нагадує дуже наймоднійші анґлійско-американьскі куфри, бо має в середині дошку до вкладаня, до котрої на обох кінцях єсть прикріплений папірус, ніби таки наш папір до завиваня ним сукні зложеної на дошці.

На многих предметах знайдено імя фараона Амон-Готеп III. і королевої. Одна камінна коробочка, що була ціла виповнена бавовною, мала на вічку вироблену мумію. В другій части гробу знайдено дві зовсім добре удержані перуки. На опиралі великого крісла, котрого сидженє виплетене з пальмового лика, єсть представлена донька короля Амона, Сіт, як она з рук невільниць „з краів полудня“ відбирає перстені. Ноги крісла суть зроблені в виді волових ніг а на передній парі знаходять ся вирізані людскі голови.

Як же нужденні виглядають хоч би й королівскі гроби з наших часів супротив того богатства стародавних єгипетских гробів. Тому то й не дивота, що з одної сторони королі старали ся як найбільше укрити свої гроби і гроби своєї родини, а з другої злодії придумували всілякі способи, щоби лиш до тих гробів дібрати ся.

Але чи треба шукати аж на муміях доказів дивної судьби чоловіка навіть ще й по смерти? Наші часи високої культури здобули ся ще на щось лішного, бо на „випханих людий“. Хто оглядав ще перед 1848 р. природописний кабінет у Відни, оснований 1796 р. цісарем Францом II., тому мусів зараз впасти в очи мурин з червоними білими і синими перами на голові та в поясі з таких самих пер та з плетеним нашийником з насиляних дрібних скальок, котрий звисав єму аж понизше груди. То був випханий мурин і то неаби який, бо дідо німецкого писателя барона Файхтерслебена а зведений брат лікаря і поета бар. Файхтерслебена. А то ось як до того прийшло: Цісарский ґенерал кн. Лобкович пізнав около 1740 р. в домі якоїсь пані в Мессині семилітного хлопця мурина з княжого роду, котрого підчас війни зрабували і продали якомусь християнинови. Від того дістала мурина згадана пані і казала его охрестити та назвала Анджельо Соліман. Кн. Лобкович випросив собі того мурина і взяв его на свого слугу. По его смерти мурин перейшов на службу до кн. Ліхтенштайна а коли був у Відни, там сподобала собі его якась хороша молода вдовиця і віддала ся за него а князь тоді его відправив.

Але мурин мав щастє: виграв у Франкфурті в домі гри 20.000 риньских і купив собі у Відни на передмістю домок і там заняв ся вихованем своєї одинокої доньки Йосифини, котра опісля стала жінкою бар. Файхтерслебена. Він помер в 1796 р. а цісар хотів конче задержати мурина для свого музея і родина згодила ся на то жаданє цісаря. Різьбар Фр. Талер забрав ся тоді в цісарскій возівни до роботи і випхав мурина. Так дістав ся він до цісарского музея, де его уставлено в скляннім шафі. Пізнійше дістав він ще до товариства випхане муриньске дівчатко, одну мулятку і 38-літного мурина. Підчас бомбардациї Відня в 1848 р. тоті випхані люди згоріли.

(Конець буде).

Вісти політичні.

Угорска криза без кінця. — Заговір на португальского короля.

Угорский президент міністрів Люкач був вчера о год. 2 по полудни на авдиенциї у цісаря. Авдиенция тревала чверть години. Люкач зложив назад в руки монарха місию утвореня кабінету. Цісар подякував єму за труди і ласкаво его попрощав.

Вчера рано був на авдиенциї у цісаря ґр. Кин-Гедервари. Авдиенция тревала звиж годину, відтак Гедервари удав ся до кабінетної канцеляриї, де забавив довший час. По годині 1 повернув до мешканя, де подав зібраним представителям праси до відомости, що цісар повірив єму місию утвореня кабінету. Питаний о подробиці своєї проґрами заявив, що не порозумівши ся з своїми політичними приятелями, не може дати ніяких пояснень. По полудни удав ся новий президент міністрів до своїх посілостий, звідки приїде до Будапешту.

Як пише „Wiener Allg. Ztg.“, ґр. Кин-Гедервари одержав від цісаря повновласть навіть до розвязаня парляменту. Поки що буде вести переговори зі сторонництвами, однако має вже повновласть до рішучих кроків. В сім тиждни буде Гедервари ще раз на авдиенциї у цісаря.

З Лісбони доносять, що поліция попала на слід заговору на житє короля Мануеля. Арештовано 40 осіб. Послідної почи поліцийні сторожі стріляли до підозріних осіб. Сторожу поліцийну скріплено. В місті панує велике занепокоєнє.

Новинки.

Львів, дня 12 січня 1909.

— **Є. Е. п. Намістник** в часі теперішної сесиї соймової буде уділяти авдиенциї лиш в неділю.

— **Іменованя.** П. Намістник поручив управителеви лісів і домен держ. Ів. Ломницькому управу округа господарского в Петранці; управителеви лісів і домен державних, Фр. Бедрийкови управу округа господ. в Яблониці; управителеви лісів і дом. держ. Павл. Куцікови управу округа господарского в Микуличині, а управ. лісів і домен державних Тад. Годка призначив до служби в дирекциї.

— **З Тов-а „Сільский Господар“.** Перші загальні збори філії „Сільского Господаря“ в Ліску відбули ся дня 4 с. м. при участи звиж 60 осіб. Збори отворив о. Василь Мисик з Ваньковоі. На его внесок вибрано головою зборів о. декана Бірецкого, а секретарем п. Дмитра Пеленьского. П. Василь Сіделвник з Розпутя пояснив в довшім широко обдуманім і дуже популярно висказанім рефераті вагу і значінє сего одинокого тов. рільничого та вказав на велике значінє орґанізациї хліборобів без ріжниці партий. Опісля переведено ви-

бори першого виділу, до котрого одноголосно покликано яко голову Впр. о. декана Бірецкого, на заступника голови і касиєра о. Володимира Чайківского, на секретаря п. Пантелеймона Нюрка з Ліська, а на виділових о. Василя Поляньского і пп. Михайла Мельника з Рудники, Волод. Геца з Ваньковоі і Івана Ваврчака з Лукового. Збори рішили устроїти в протягу сеї зими цілий ряд економічних віч і зборів в більших селах ліского повіта.

— **Нова складниця почтова.** З днем 16 січня 1910 заводить ся в місцевости Петрилів, належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Устю зеленім складницю почтову зі звичайним кругом ділання. Складниця ся получена буде з ц.к. урядом почтовим в Устю зеленім за помочию тижднево 6-кратного пішого післанця.

— **Репертуар руского театру в Дрогобичи.** (Саля ґімнастична. Початок о год. $7\frac{1}{2}$ вечером).

В четвер, дня 13 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Ст. Монюшка.

В пятницю, дня с. м. „Запорожець за Дунаєм“, комічна опера в 4 діях Артемовского, закінчать: „Вечерниці“ Ніщиньского.

В суботу, дня 15 с. м. „Уріель Акоста“, трагедия в 5 діях К. Ґуцкова.

— **Дрібні вісти.** На львівский університет вписало ся 4704 студентів: з того на фільософію 1081, на права 2855, на медицину 356 на теольогію 382. Женщин учащає на університет 433. — Дня 5 лютого відбудуть ся у Львові в сали „Нар. Дому“ вечерниці з танцями на дохід товариств „Руска захоронка“ і „Тов. вакацийних осель“. — В Перемишли устроює товариство „Українське Жіноцтво“ в сали „Народного Дому“ вечерниці з танцями. — Міністерство просьвіти признало право публичности на шк. рік 1909/10 першій, другій і третій клясі приватної польскої ґімназиї в Чорткові. — В Чернівцях арештовано дезертира 30 пп. Ефр. Купфера false Берґа, підозріного о ряд крадежий з вломом і торговлю живим товаром. — Стационована в Самборі дивізия 3 п. уланів краєв. оборони має бути з днем 30 марта перенесена до Ряшева.

— **Арештоване російского шпигуна.** В суботу в ночи арештувала поліция на головнім двірци зелізничім якогось Авреля Мілобендского, котрий, як показало ся, есть російским шпигуном і походить з Царства польского або як Поляки коротко говорять „з Крулевства“. При арештованім найдено квестіонар російского штабу ґенерального в Варшаві. В тім квестіонари запитує штаб о розміщене войск перемиского корпуса о розклад фортів, о запаси муниций, а дальше також о то, який був би настрій серед польского населеня на случай війни Австриї з Сербією. Мілобендского арештувала поліция в хвили, коли він всїдав до поїзду, від'їзджаючого до Перемишля.

В грудни м. р. зайшов був Мілобендский до адміністрациї социялістичної газети Głos і хотів там купити якісь революцийні брошури. В розмові з одним з урядників признав ся він, що має зносини з російским ґенеральним штабом у Варшаві, що дістає від російского правительства гроші, але що він прихильник Австриї, то інформує російский штаб ґенеральний хибно, а австрийскому штабови дає безінтересовно добрі інформациї о Росиї. Мілобендский хотів запізнати ся з членами польскої социялістичної партиї і в тій цїли відбули ся сходини в готели „Вікторня“. Підчас такої конференциї Мілобендский хвалив ся, що єму удало ся вже перепачкувати кілька революцийних брошур до Росиї та обіцював ся улекшити якийсь замах в Варшаві. — Може бути, що се якийсь „промисловець“, котрий хотів би на два боки і на ріжних „підприємствах“ зробити якийсь інтерес; коли не удасть ся шпигуньство то може оплатить ся виявите приготовлюваного замаху. Підприємчивого промисловця поки що арештовано.

— **Процес Боровскої.** Перед судом присяжних в Кракові розпочав ся нинї процес против Янїни Боровскої, підозрівої о убитє краківского адвоката др. Володимира Левицкого. Боровска, з роду Клецан, літ 31, есть родом з Рогатина, скінчила виділ медичний та віддала ся була за урядника намістництва Боровского. Прокураторния обжаловує єї, що она в ночи з 4 на 5 червня 1909 р. стрілила хитрим способом до др. Левицкого і позбавила єго житя. Про сей процес доносять з Кракова:

Вже перед 8 год. рано настав в будинку суду величезний рух. Коритарі і присїнок заповнили ся дуже численною публикою з кругів інтелїґенциї переважно дамами. — По 8 г. приведено Боровску з келї до одної з бічних саль, побіч салї розправ. Она увійшла в супроводї дозорниці і сїла на фотели, котрий спеціяльно для неї принесено. О кілька кроків за нею станув стражник вязничний з карабіном і насадженим на нїм баґнетом. Боровска убрана чорно а лице єї закриває густа воалька. Она робить вражінє дуже хорої особи: пожовкла, очи запали ся, руки так висхли, що видко зовсїм докладно суставн пальців. По відобраню від Боровскої ґенералій, приступлено до відчитаня акту обжалованя. Боровска слухає єго з увагою, а часами рухом голови заперечує деякі єго уступи і зачинає плакати.

— **З земельного Банку Гіпотечного.** Надзираюча рада „Земельного Банку гіпотечного, спілки акцийної у Львові“ уконституовала ся на своїм першім засіданю дня 2 січня 1910 так, що вибрано: президентом ради дра Теофіля Дембицкого, а віцепрезидентом ради дра Костя Левицкого.

Дирекция банку складає ся по мисли §. 30 стат. з трох членів. Директорами іменували основателї дра Леся Кульчицкого, Любомира Рожаньского і о. крилошанина Тита Войнаровского.

Надзираюча рада порішила отворити банк з днем 1 марта 1910 р. і помістити бюра банку покищо в домі товариства „Днїстер“ у Львові при ул. Підвале ч. 7 на І. поверсї. Дирекция спільно з президиєю ради і надзираючою радою веде дальші чинности, щоби банк отворити в назначенім реченци.

Обсяг діланя і задачі сеї інституциї видко вже з самої назви. Банк названо „земельним“, бо він має служити передовсїм земельним інтересам нашого руского народу в Галичинї і Буковинї, уділяючи низкопроцентових, дешевих позичок, розложених до сплати на догідні рати в довших роках — (можна однак і на короткий реченець сплат після вподоби зичити) — на цїль закупна ґрунту та сплати довгів, що є високопроцентові або мусять бути зараз сплачені на інвестиции (загосподароване). Отсей наш банк називаємо також банком „гіпотечним“, бо він буде давати позички на ґрунт і також на доми (гіпотеку), так, що кожда єго позичка буде забезпечена інтабуляциєю права заставу на ґрунтї того, що побрав позичку. Позички можуть бути й т. зв. „готівкові“ т. є. без емісиї листів заставних, котрі банк однак сам скуповує і відтак продає, а позичаючому все сейчас готівкою виплачує. На позичку гіпотечну буде банк видавати листи заставні, то значить такі папери вартістні, за котрих сплату і опроцентоване ручить передовсїм ґрунт позичаючого своїм заставом позиковим а надто окремі фонди резервові і майно банку та отсї папери буде відтак сам банк сплачувати тими грішми, які стягне від своїх довжників, що у него затягнули довжні позички гіпотечні. В листах заставних будуть уміщувати свої гроші ті особи, що мають покладний гріш та схочуть сей гріш помістити безпечно, а й хоч би на високий процент. Державна власть контролює (надзорує) стало всї чинности банку через свого комісаря, котрому приділяє дотичну інституцию до сталого надзору, а комісар правительственний має особенно надзорувати, щоби листи заставні мали належите забезпеченє гіпотечне. Отсе будуть перші наші рускі листи заставні, в яких буде мож безпечно уміщувати всякі гроші, ба навіть всякі фонди сирітскі і публичні, так як сим листам признає надана банкови концесия так звану безпечність пупілярну.

Окрім уділюваня гіпотечних позичок і сплачуваня довгів гіпотечних та видаваня на ту цїль листів заставних з пупілярною обезпекою, буде Земельний Банк гіпотечний займати ся також уділюванєм позичок векслевих (головно союзним стоваришеням); уділюванєм позичок на застав цїнних паперів (на льомбард); приниманєм гроший на рахунок біжучий та приниманєм цїнних паперів і цїнних предметів в переховок (депозит).

Банк сей називає ся спілкою акцийною, бо він основує ся на уділах акціонарів (спільників), що називають ся акциями. Сей основний капітал нашого банку виносить на разі один мілїон корон, розділений на 2.500 акций (уділів) по 400 корон, та в міру розвою банку може бути основний капітал піднесений до висоти трох мілїонів кор. За се наш банк має право видавати листи заставні, то є уділяти позичок гіпотечних до 15 разової висоти капіталу основного, то значить на разі до суми 15 мілїонів корон, а в міру підвисшеня основного капіталу, до суми 45 мілїонів корон. До кождого дальшого ще підвисшеня акцийного капіталу потрібно крім ухвали загальних зборів акціонарів, призволеня правительства. Уділи спільників (акціонарів), то є акциї приносять властителям що року зиск, який після статута банкового може виносити до шість процент на рік. Акцию може властитель в разі потреби продати або дістати позичку на застав акций та відтак знов прийти до свого уділу. Що року мають відбути ся звичайні загальні збори акціонарів (§ 62. стат.), на яких Надзираюча Рада має предложити враз із своїм справозданєм зіставлене через дирекцию замкнене рахунків (§ 25. стат.).

Телеґрами.

Відень 12 січня. Нинї рано в домі посла до Ради державної і долїшно-австрийского сойму, Леопольда Штайнера, вибухла бляшана горобка наповнена динамітом. Мури дому ушкоджені, з людий нїхто не потерпів. Доходженя ведуть ся.

Будапешт 12 січня. Ґр. Кін-Гедерварі прибув тут нинї і відбув довшу конференцию з ґр. Стефаном Тісою.

Петербург 12 січня. На граници Фінляндиї ревідують поїзди. З причини нападу на козаків викритя маґазину оружия настає обава, що правительство російске готове взяти ся острих репресий.

Петербург 12 січня. Синод залишив висилати до Думи проєкти справ, бо одержав вість, що всї віроісповідні справи будуть виняті зпід компетенциї Думи.

Цїна збіжа у Львові.

дня 11 січня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13.30	до	13·50
Жито	9·30	„	9·50
Овес	7·40	„	7·50
Ячмінь пашний	7·10	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	—·—	„	—·—
Вика	7·40	„	7·70
Бобик	6·90	„	7·10
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	75·—	„	85·—
Конюшина шведска	70·—	„	85·—
Тимотка	27·—	„	29·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки руські а також і польські апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в руским Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукое. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в складі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Гете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. ор. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Кова-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столітя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Конисский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Англійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Зонточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хліба (з францускoго), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьські казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).